

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

11. De præcepto externæ fidei confeßionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

Interdum actum non omni tempore obligat ; sed 3
certis casibus. 1. Quamprimum homini proposita
fidei mysteria , tenetur statim assentire , quia hoc
iure naturali pertinet ad officium viatoris; ut dum in
via est, ad propositum sibi finem tendat ; id autem
præstare non potest , nisi finem suum, qui Deus ac
beatitudo est, cognoscat, & quæ ad hunc finem con-
sequendum necessaria. 378.

Tunc mysteria fidei alicui sufficienter proposita
centur ; quando ex notis propositis adeò appa-
reat, ut secundum regulas prudentiæ moueri debeat
ad fidem acceptandam , Regulæ prudentiæ sunt mi-
rabilis ordo machinæ mundi, & dependentia ab ali-
quo superiore gubernatore, ite persuasio tot. 1000.
hominū prudentium. Accedit longè securius esse fi-
dem hanc, quod Deus sit acceptare , & quod inqui-
gentibus se remunerat fit: ne si non acceptatur, ni-
hil munetis, sed pœnā potius ab eo consequatur. 378.

N.B. Turcæ & haëretici , cum de nostra Religio-
ne audiunt, & dubitare incipiunt , tenentur ponde-
rare, atque utrumque ponderati , tenentur ob notas,
quibus nostram Deus ornauit, acceptare, etiam si eo-
rum secta eis verisimilis videatur.

Secundò exercitium fidei obligat in extremis, tum
enim homo magis tentatur contra fidē, idcirco tēta-
tio illa contrario actu fidei superanda est. 379.

C A P. XI

De præcepto externæ fidei confessionis.

A Sert. I. Nullo casu licet externa voce aut signo
fidem negare, est Christi Domini apud Matth.
10. Qui me negaverit. Nam & præceptum negatiuum,
V. C ne fidem veram abneges, præcepta autē negati-
ua, ut pote iuris naturalis semper obligant. 380.

Q 4

Quod

Quod si si & animo neges, & tamen intimè meas constans. Respons. Licet secundum Sanchez verè non fias hæreticus³, tamen in te grauissima mentis Christus Luc. 9. Qui me erubuerit coram hominibus. 380.

2 Fidem exterius fateri non semper necessarium sed licitum interdum dissimulare & tacere. Ratio quia præceptum de confessione Fidei est affirmatum, quod non obligat secundum omne tempus, sed in certis casibus seu concurrentib, debitibus circūstantijs obligat, si necesse ad cultū Dei, aut spiritualē utilitatē proximi, aut ad propriā salutē tuendā. V.C. si tua tacitura sequitur contēpt³ relig. Catholica proximorū scandalū, teneris fateri , & si ex tua confessione augmentū Religionis aut cultus diuini sequitur, teneris etiam cum periculō vitæ. 380.

NB. Sine necessitate aut utilitate fidem apud hæreticos fateri temerarium.

3 NB. Simulate quod non est, non licet, quia mendacium intrinsecè malum dissimulare verò quod si sine veritate, & ob id verbis , alijsue signis ambiguūtī quandoq; licitum, si scilicet non teneatis rogari respondere. V.C. si vivilis homo rationem fidei apostolat, si neges te Catholicum peccabis grauiter, attaceas aut dicas; quid ad te? non peccas Si verò Magistratus aut persona publica, tunc peccas, si non farris, Ratio, quia talis dissimulatio, cum scandalo & tholice religionis detimento iuncta esse solet. 381.

NB. Si ficto animo dicas, te esse Turcam, aut hæreticum, aut alio signo, peccabis, ob circumstantiam occurrentem. 381.

4 Probabilis est non esse peccatum mortale ob grauissimā causā, V.C. mortē euitandā, aut iustā ab hoste victoria importandam, vt vestibus gentilium, Ratio, qui

tales vestes per se non directe protestatiua falsæ religionis: tenures sunt per se indifferentes: ita etiam sacerdos iter faciens per terras haereticorum instar laici incedens non peccat, quia non tenetur statu suum vestibus ostendere. Estque magna distinctio inter verba & vestes: nam verba per se subordinata sunt conceptibus ad rem significandam: at vestes per se sunt ordinatae ad tegendum 382.

Nota: Non licet occultis Catholicis sumere coenam cum haereticis: quia per circumstantias personarum loci, &c. determinatur ad significandum cultum religionis haereticæ. 383.

Licet vero concessio carnis secundum se sit indiferens, tamen spectatis circumstantiis v.c. si in loco haeretico diceretur tibi die veneris, qui Euangelicus est, sius papa inimicus, comedat carnes; peccabis, si non protestaris, dicendo, hoc non debere esse signum explorandæ religionis, cum multi etiam Catholicи licentiam habeant: Quid si irridereris non comedendo? Item si non grauius periculum quam hoc timbi immineat, teneris abstinere.

NB. Si sine scandalo audias concionem haereticam, ut errores haeretici ministri notes ad confutationem, permittendo hominibus falsam persuasio nem, te haereticum esse, non peccabis 383.

Quod si vero à publico haeretico Magistratu co гарis ad haereticam concionem, cum id directe tendat ad coactionem ad haeresin grauissimam; peccabis si pareas, ut constat ex Pauli V. Pontificis Epistola ad Anglos. 383.

NB. Ex decretis pontificum teneri beneficiarios parochos graduando facere professionem Fidei. 384.